Nr. DOK-2863

Teisminio proceso Nr. 2-55-3-01281-2020-1

(S) img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS **NUTARTIS**

2022 m. birželio 9 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Danguolės Bublienės, Gedimino Sagačio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šerno,

susipažinusi sú 2022 m. gegužės 23 d. pateiktu ieškovo A. K. kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. vasario 22 d. nutarties peržiūrėjimo,

nustatė:

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegijų 2022 m. balandžio 11 d. ir 2022 m. gegužės 17 d. nutartimis buvo atsisakyta priimti ieškovo teiktus kasacinius skundus dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. vasario 22 d. nutarties peržiūrėjimo kaip neatitinkančius <u>CPK 346 straipsnio</u>, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

Ieškovas trečia kartą padavė pakoreguotą kasacinį skundą remdamasis CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punkte įtvirtintais kasacijos

pagrindais.

Atrankos kolegija pakartotinai pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK</u> 346 straipsnio 1 dalis). <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui.

Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, nustatytas <u>CPK</u> 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (<u>CPK</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Ieškovas kasaciniame skunde nurodo, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai nustatė bylos esmę, nepagrįstai paliko pirmosios instancijos teismo sprendimo dalį, kuria ieškinio dalis dėl prievolės pripažinimo pasibaigusia palikta nenagrinėta, nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos. Ieškovo teigimu, pagal <u>CK 6.82 straipsnio</u> 1 dalį nera galima situacija, kad skolininkas jau yra pasibaiges ir tik tada pareiškiamas ir takintatini neraginėtas palikta nenagrinėtas palikta nenagrinėtas palikta nenagrinėtas paraiškiamas ir takintatini neraginėtas palikta nenagrinėtas paliktas palikta ieškinys laiduotojui, nes pagal kasacinio teismo praktiką prievolė tokiu atveju laikoma pasibaigusia. Kreditorius reikalavimo ieškovui nereiškė daugiau kaip 4 metus (CK 6.86 straipsnis), prievolė, užtikrinta nekilnojamuoju turtu, iš esmės buvo modifikuota ne kartą po laidavimo sutarties pasirašymo nepranešus ieškovui, todėl laiduotojo prievolė kreditoriui pasibaigė (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. kovo 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-125/2013). Apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl laiduotojo prievolės dydžio, kai pagrindiniam skolininkui iškeliama bankroto byla ir dėl to nutraukiamas palūkanų ir netesybų skaičiavimas skolininkui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. balandžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-61/2011). Apeliacinės instancijos teismas pažeidė (CPK 296 straipsnio 1 dalies 4 nunkta ir neatsižvelgė i kasacinio teismo praktika mysprendes, kad kiduotojos peturi teisės reikšti ješkinio dėl CPK 296 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir neatsižvelgė į kasacinio teismo praktiką nusprendęs, kad laiduotojas neturi teisės reikšti ieškinio dėl laidavimo prievolės pripažinimo pasibaigusia atskiroje byloje, jeigu yra iškelta byla dėl skolos priteisimo. Be to, teismas nepagrįstai perkėlė įrodinėjimo naštą ieškovui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. birželio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-281/2011) ir kt.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentai dėl teisės normų taikymo nepatvirtina CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkte nustatytų kriterijų kasacijai, t. y. kad egzistuoja teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinio skundo argumentais taip pat nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Dėl šių priežasčių darytina išvada, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų nors vieną <u>CPK</u> 346 straipsnio 2 dalyje nurodytą bylos peržūrėjimo kasacine tvarka pagrindą.

Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka <u>CPK</u> 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto

reikalavimu, todėl jį atsisakytina priimti (<u>CPK</u> 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, nenagrinėtinas ieškovo prašymas iš dalies atleisti jį nuo žyminio mokesčio mokėjimo ir atidėti žyminio mokesčio dalies sumokėjimą.

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį pateikusiam asmeniui. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Danguolė Bublienė

Gediminas Sagatys

Donatas Šernas